

at undersøge ogsaa andre Bankers Forhold og Tilgodehavender vil man finde Poster af lignende Karakter. Af Grosserer-Societetets Beretning vil man se, hvorledes de udmaler Vanskelighederne og Ønskeligheden af det ene og det andet. Det forekommer mig derfor, at der vel er Grund til at sige: Bliv dog kloge af den Skade, der allerede er lidt. Der er en Række af Virksomheder, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at omtale, som meget stærkt har udtalt Ønsket om, at en saadan Handelsoverenskomst maatte blive afsluttet af Hensyn til den Virksomhed, der utvivlsomt kunde opnaas i dette store Land.

Det ærede Medlem afviste det af Dagsordenens Punkter, der taler om Hedyrkingen, ved bl. a. at sige, at der ingen arbejdsløse findes i Hedeegnene. Det er glædeligt for Hedeegnene. Formodentlig har de, der er blevet arbejdsløse derovre, maattet lide den Skæbne at se sig nødsaget til at rejse til København eller andre Byer. Vi har i hvert Fald adskillige arbejdsløse fra Hedeegnene herovre, og man har dem ogsaa andre Steder. Naar de ingenting har at leve af og intet Arbejde har, saa forstaar jeg meget godt, at de fortrækker derhen, hvor større Humanitet maaske sidder ved Styret. Men skulde det være saa heldigt, at der ikke findes nogle derude, kan vi meget vel anvise dem nogle herindefra, der baade hører hjemme derude, og som er i Stand til at udføre Arbejdet. Vi har før i Tiden hørt megen Tale om Nødvendigheden af at omflytte Arbejderne; man skulde ikke finde sig i, at der gik arbejdsløse i Byerne. Den Tale er forstummet noget. Nu har man egentlig ikke saa meget imod, at de gaar i Byerne; man bryder sig slet ikke om at faa dem ud paa Landet. Jeg synes, vi skulde tage denne gamle gode Tanke op igen og faa nogle af disse Arbejdere, der rettelig hører hjemme paa Hedeegnene og andre Steder, ført tilbage til dette Arbejde, som de sikkert særdeles vel kunde beskæftiges ved.

Endvidere talte det ærede Medlem om, at de 17—18 Mill. Kr., jeg talte om skulde bruges til Arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke vilde strække til ret langt til et saadant Arbejdsprogram som det, jeg var mødt med. Nej, 17—18 Mill. Kr. strækker ikke til til alting, men de er maaske alligevel adskilligt mere værd, end det ærede Medlem har tænkt sig; thi disse 17—18 Mill. bliver jo, naar de bruges til Arbejdsløn, ikke liggende i de Lommer, de puttes ned i om Fredagen eller om Lørdagen, de bliver brugt til Omsætning. Folk køber Støvler og Klæder for dem, disse Pengeskaber forøget Omsæt-

ning, og de giver ogsaa forøget Skatteevne. For øvrigt sagde jeg, men det har det ærede Medlem naturligvis overhørt, at det er ikke alene de 17—18 Mill. Kr., der tabes, thi hvad har hver enkelt ikke ofret foruden de sølle 11—12 Kr., han faar i Understøttelse, enten ved at bruge opsparede Midler eller ved at sælge af sine fattige Ejendele. Hvad er dette ikke for Tab! Og hvad ofres der ikke af Arbejdsløshedskasserne i forhøjet Kontingent! Gør den Sum op, og man vil se, det bliver meget mere end 17—18 Mill. Kr., som altsaa vil blive frigjort i samme Øjeblik, som de paagældende Mennesker bliver beskæftiget.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Importreguleringen. Det ærede Medlem siger, at nu kommer vi og stiller Krav netop paa et Tidspunkt, hvor man undersøger og overvejer. Jeg synes ikke, det er nogen særlig vægtig Bebrejdelse; thi vi har lige siden 1920 hørt, at man undersøger og overvejer denne Sag, og vi kan ikke lade os afholde fra at rejse Spørgsmaal om nødvendige Foranstaltninger af en Henvisning til, at man bestandig overvejer og undersøger. Det forekommer mig, at det snart er paa Tide, at man bliver færdig med disse Overvejelser. Der er to Maaneder tilbage, inden Løven om Importregulering for de to Industrier bortfalder, kun to Maaneder, og dens Bortfald sker just paa et Tidspunkt, hvor det er af den allerstørste Vigtighed for Skotøjsindustrien at vide, om Løven bliver forlænget eller ikke, thi deraf afhænger det, om der kan produceres i disse to Maaneder eller Driften skal standses. Hvis man derfor vil noget, burde man ende disse Overvejelser hellere i Dag end i Morgen; thi for hver Dag, der gaar, øges Chancen for, at Antallet af arbejdsløse forøges, og er Arbejderne først ude af Arbejde, er der altid større Vanskeligheder ved at faa be-
gyndt igen.

Ogsaa om Husmandsbrug talte den ærede Ordfører for Venstre, idet han bemærkede, at der var Grund til at vende vor Kritik mod os selv, thi i det radikale Ministeriums Tid var der kun blevet gennemført et meget lille Antal Husmandsbrug. Det er vist desværre rigtigt, at man kun fik oprettet et meget lille Antal Husmandsbrug; men mon Grunden ikke var den, at man savnede den nødvendige Lovgivning for at gøre det? Jeg erindrer, at Jordlovene blev forelagt i 1916; men at Venstre og de konservative gjorde stærk Modstand imod dem og vanskeliggjorde deres Gennemførelse, saaledes at